

Neplač pro mne, Argentino

Helena Vondráčková

Jak mohl být prostý ten život můj,
kdybych přála si míň slávy mít,
spíš vážila si toho mála co mám.
Však úspěch vábí.
Vábí moc i když málo dá nám.
A lásku když chceš, kde ji vzít?
Pak pryč někam toužíš A kam?

Čím výš se člověk dobral, tím snazší pád.
Teď i já opouštím slávy trůn.
Žena vládce jež padnul mimo slunce má stát.
Můj sen byl krásný.
Svobodu všem, kdo snesou ten dar.
Však ze svých snů i z listin je cár.
A nemám, už nemám co dát.

R: Bůh s tebou má Argentino.
Co není snad přijde jednou.
Už pro mě neplač.
Pohár je dolit.
A mnoho slzí máš ještě prolít.

Jen žádný smutek a žádný flór.
Náš národ měl vždy pýchu a vzdor.
Život můj vždycky byl plný písni a her.
I vám byl slíben ten ráj volných pěšin,
kde dýchá se líp, kde nezní vzlyk synků a dcer.
Proč nestal se skutkem ten slib.

R: Bůh s tebou má Argentino...

Rovni jsme si v tom, že rosteme v prach.
A po snech zbudou jen schránky těl.
Však ten, kdo vsadil strom, plody ač nesklízel,
ten smysl svůj snad měl.